

Nr 294

Av herr **Österdahl**, om ersättning från den allmänna försäkringen för resekostnad vid sjukgymnastisk behandling m. m.

(Lika lydande med motion nr 327 i Andra kammaren)

Enligt gällande bestämmelser utgår som regel reseersättning från försäkringskassa vid sjukdom endast för resa i samband med läkarvård. I många fall föreskriver läkare sjukgymnastik genom en sjukgymnast, omläggning av bandage genom sjuksköterska eller distriktssköterska etc. I dylika fall utgår ingen reseersättning från försäkringskassa. I de fall den sjuke är bosatt i glesbygden uppgår resekostnaderna ofta till betydande belopp. Om en läkare anser att omläggning kan utföras av en distriktssköterska åsamkas den vårdade därigenom extra kostnader. Läkaren kan då av ekonomiska hänsyn till sin patient i stället göra omläggningen i sin mottagning. Därigenom kommer läkarens arbetsbörda att bli större än behövt till förfång för andra patienter. Om läkaren ändå hänvisar patienten till omläggning hos distriktssköterska pålägger han patienten ytterligare utgifter och en konflikt-situation kan därigenom uppstå mellan läkare och patient. Jag anser därför att reseersättning skall utgå även för resa till behandling av sjukgymnast, sjuk- eller distriktssköterska eller motsvarande, när läkare ordinerat behandlingen.

Under den senaste tiden har s. k. dagsjukhusvård, vård på dagsjukhus och dagpatienter liksom vård på veckoavdelningar blivit allt vanligare. Denna typ av sjukhusvård är ett led i strävandena att rationalisera och förbilliga sjukhusvården. Det är också avsevärt lättare att rekrytera personal till sjukhusen om ledighet kan beredas anställda under lördagar och söndagar. Dessa strävanden från sjukhushuvudmännens sida måste uppmuntras på olika sätt.

För närvarande utgår reseersättning från försäkringskassa endast vid resa för intagning på sjukhus och vid återresa efter sjukhusvistelse. Dagliga resor i samband med dagsjukhusvård etc. eller resor i samband med vecko-skiftena vid vård på veckoavdelningar utgår däremot inte. Med hänsyn till vikten av en effektiv drift av sjukhusen och till de stora kostnader, som sjukhusen orsakar sina huvudmän, är det angeläget att rationaliseringen bedrivs så snabbt som möjligt. Ökade kostnader får dock inte i stället överföras på patienterna. Gällande ersättningsbestämmelser i samband med resor bör därför utformas så att de ökar såväl sjukhushuvudmännens som patienternas intresse för en billigare och effektivare sjukvård. Mot den bakgrunden

är det angeläget att försäkringskassorna kan utge reseersättning för det ökade antalet resor, som blir en följd av dagsjukhusvård etc. och vård på veckoavdelningar.

Med anledning härav föreslår jag,

att riksdagen hemställer hos Kungl. Maj:t om sådan ändring i förordningen den 25 maj 1962 (62/385) att reseersättning skall utgå med anledning av resa till sjukgymnast, sjuk- eller distriktssköterska eller motsvarande om den försäkrade remitterats dit av läkare och att reseersättning skall utgå för dagliga resor eller resor vid veckoskiftet under tid som försäkrad åtnjuter sjukhusvård.

Stockholm den 24 januari 1969

S.-O. Österdahl (fp)
